

назву tax shield - «податковий щит»);

- виникають додаткові стимули для якісної роботи менеджменту придбаного підприємства-цілі, так як у менеджменту з'являється необхідність «гарантувати», що воно заробить певний розмір прибутку для обслуговування відсотків.

В українському законодавстві відсутні норми регулювання даної конструкції. Однак, і норми прямої заборони на реалізацію механізму фактичного переносу боргу підприємство-ціль відсутні.

Отже, інтеграційні процеси у світову економіку, різкі зміни в корпоративному секторі управління, період економічного спаду та кризи вимагають глибших наукових досліджень щодо їх реальної реалізації. Техніка «debt push-down» є новою щодо застосування в Україні і потребує нормативно-методичного забезпечення, оскільки в іноземних юрисдикціях вона також вважається способом податкової оптимізації.

УДК 330.526.33:004.738.5:339

ЧИ СТАНЕ ЕЛЕКТРОННА ТОРГІВЛЯ РЕАЛЬНІСТЮ ДЛЯ РОЗДРІБНИХ ТОРГОВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ

Н. М. Поддубна

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», м. Київ, Україна

У сучасному світі ринкових відносин важко уявити якусь бізнес-структуру, яка ігнорувала б використання всесвітньої мережі Internet у своїй діяльності – як найшвидшого і найпродуктивнішого каналу передачі інформації, а також ефективного способу організації бізнес-процесів. Тому, можна говорити про те, що зараз активно, а головне системно формується, так звана інформаційна або мережева економіка. Україну, дана світова тенденція не оминула, проте її розвиток та поширення, у порівнянні із розвинутими країнами, заставляє бажати кращого. Одним із способів реалізації даного напрямку на вітчизняному ринку є електронна торгівля, розглядом питання якої займалися такі дослідники: Апопій В. В., Балабанов І. Т., Голошубова Н. О., Крутова А. С. та ін. Проте, зважаючи на відносно нове явище для економіки країни, недостатність розгляду нормативно-правової бази та недовіру як з боку підприємств, так і з боку користувачів даних послуг, зазначене питання потребує подальшого дослідження та роз'яснення, що і обумовило актуальність вибраної теми.

Економіка країни активно намагається інтегруватися у світовий економічний простір, не винятком є і система споживчої кооперації. Доречним було б запропонувати роздрібним торговельним підприємствам споживчої кооперації розширювати масштаби охоплення ринків збуту, шляхом осучаснення своєї діяльності, впроваджуючи електронну комерцію (торгівлю). Зрозуміло, що даний напрям є новим не лише для досліджуваних суб'єктів господарювання, а й для інших підприємницьких структур, чим, власне, і пояснюється порівняно низькі темпи його впровадження. Як повідомляє РБК-Україна, за результатами оприлюдненого рейтингу UNCTAD на Генеральній асамблеї ООН, Україна займає 58 місце (із 130 країн) у світі серед розповсюдження електронної торгівлі. Критеріями при проведенні даних досліджень були взяті: ступінь

використання Internet-ресурсів, рівень безпеки, поширеність кредитних карт та рівень поштових послуг [1].

То що ж собою представляє електронна торгівля? По-перше, варто зазначити, що при її застосування суб'єкти господарювання стикаються із масою проблем організаційного, юридичного, та, що найбільш актуально, у площині економічного характеру (у тому числі в частині бухгалтерського обліку). На сьогодні, єдиного трактування даного поняття не існує. Комісія ООН з міжнародного торгового права (UNCITRAL) визначає електронну торгівлю як організацію і технологію купівлі-продажу товарів і послуг електронним способом із використанням телекомунікаційних мереж та електронних фінансово-економічних інструментів [2]. Що стосується вітчизняної правової бази, то вона ніби оминає даний вид торгівлі. Проте, у проекті Закону України «Про внутрішню торгівлю» непрямо, але все ж можна прослідкувати, що електронну торгівлю відносять до рівня дистанційної торгівлі, зазначивши її як форму продажу товарів поза об'єктами торгівлі за допомогою *засобів зв'язку* (можна припустити, що мережа Internet входить в це поняття), за якої вибір товару та його замовлення не збігаються у часі з безпосереднім його отриманням покупцем [3].

Ще одним намаганням узаконити даний вид торгівлі в правовому полі була спроба прийняти Закон «Про електронну торгівлю» (даний законопроект був тричі відхилений: у 2006 р., 2010 р., та у 2011 р. відповідно). А от проект Закону «Про електронну комерцію», який зареєстрований у Верховній Раді в 2013 р. під № 2306а – є більш успішним у порівнянні із попереднім, хоча він іще не прийнятий, проте знаходиться на стадії активного обговорення, про що свідчить його хронологія розгляду, оприлюднена на офіційному сайті Верховної Ради України. У разі затвердження даного Закону, буде чітко визначено організаційно-правові засади діяльності у сфері електронної комерції в Україні, та встановлено порядок вчинення електронних правочинів із зазначенням прав та обов'язків учасників відносин у сфері електронної комерції [4].

Та, не дивлячись на таке повільне створення правової основи, певні досягнення українських законодавців у даному напрямку все ж варто відмітити, а саме: прийняття у 2003 р. Законів «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронний цифровий підпис», що свідчить про намагання України підтримати процеси врегулювання міжнародної електронної торгівлі та спростити роботу вітчизняних суб'єктів господарювання.

Таким чином, можна говорити про те, що застосування електронної торгівлі є реальним та перспективним напрямком розвитку вітчизняних підприємств, у тому числі і споживчої кооперації. А от, як швидко дана течія буде розповсюджуватися в українській економіці – це вже питання, по-перше до законодавців, оскільки будь-яка господарська діяльність повинна діяти виключно в правовому полі, а по-друге до самих суб'єктів ринкових відносин, до їхньої готовності довіряти та приймати в своє життя нововведення. Для роздрібних торговельних підприємств споживчої кооперації із метою впровадження зазначеного напрямку необхідно підготувати організаційно-методичну базу для здійснення електронної торгівлі, переглянути існуючу систему логістики, провести навчання персоналу, активніше використовувати маркетингові технології та, власне, зайнятися питанням підготовки «майданчику» для даного виду діяльності – створенням інтернет-сайту підприємства, а тому розгляд даних питань і стане перспективою подальших досліджень.

Список використаних джерел:

1. Ukraine holds the 58th place in the e-commerce world rating [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://n-auditor.com.ua/en/novini-2/item/26938-ukraine-holds-the-58th-place-in-the-e-commerce-world-rating.html>
2. http://www.uncitral.org/uncitral/en/uncitral_texts/electronic_commerce.html
3. Проект Закону України «Про внутрішню торгівлю [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JF7AB00A.html
4. Проект Закону України «Про електронну комерцію» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=47409

УДК 005.52:005.336.1

АНАЛІТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

А.С. Полянська

*ІФНТУНГ, вул.Карпатська, 15, Івано-Франківськ, Україна, 76019,
e-mail: parvs@ukr.net*

Аналітична діяльність торкається кожної з управлінських функцій, оскільки їх виконання пов'язано із збором, аналізом та використанням масиву даних, інформації та відповідних знань. Під аналітичною діяльністю розглядають використання даних статистики, кількісного аналізу, описових і прогнозованих моделей та фактологічного матеріалу управлінської діяльності з метою прийняття рішень та здійснення діяльності [1].

Аналітична діяльність має широкий спектр застосування. Вона може використовуватись як в процесі прийняття рішень безпосередньо людиною або для підтримання повністю автоматизованих рішень. Слід зазначити, що аналізування даних (Data Analytics) розглядають як один із сучасних дієвих інструментів менеджменту, покликаних підвищувати ефективність управлінської діяльності [2]. Аналізування даних дозволяє швидко отримувати, перетворювати, аналізувати і розподіляти значний масив набору даних. На основі аналізування великих масивів даних з'являється можливість визначати попередньо не встановлені залежності між результатами діяльності підприємства та чинниками, що їх зумовлюють і будувати моделі для покращення прийняття рішень. Застосування аналітичних технологій в управлінській діяльності розширює можливості оброблення даних за рахунок: збільшення обсягу та швидкості оброблюваних даних, що уможливорює розуміння ситуації і здійснення діяльності в режимі реального часу; досягнення різноманітності, що дозволяє аналізування інформації від разового потоку даних до відео потоків; підтримання гнучкості, що дає можливість керувати змінам в форматі даних і інформаційних полів.

Для застосування технологій аналітичної діяльності на підприємствах рекомендовано здійснювати таку роботу: вибирати бізнес-одиниці чи функціональні підрозділи з можливістю заробляти на аналізуванні масиву даних; застосувати лідерські групи і команди науковців з досвідом і ресурсами, необхідними для забезпечення